

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Nds/14/2012
Identifikačné číslo spisu:	7612205782
Dátum vydania rozhodnutia:	15.06.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:7612205782.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávneného - navrhovateľa Českej republiky - Úradu práce Českej republiky, so sídlom Karlovo námestie 1359/1, Praha 2, proti povinnej - odporkyni D., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., Slovenská republika, o uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia, vo veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6Sp/10/2012, takto

rozhodol:

Nesúhlas Krajského súdu v Košiciach s postúpením veci je d ô v o d n ý .

Odôvodnenie

Navrhovateľ - štátny orgán Českej republiky podal dňa 30.03.2012 na Okresný súd Spišská Nová Ves návrh na začatie konania, návrh na uznanie exekučného titulu (rozhodnutia vydaného štátnym orgánom Českej republiky - Mestským súdom v Brne) a vykonanie exekúcie proti odporkyni bývajúcej v Slovenskej republike. Vec bola zapísaná pod sp. zn. 13Ecudz/1/2012.

Okresný súd Spišská Nová Ves správne sa zaoberajúc povahou veci postúpil v zmysle § 250w ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) vec Krajskému súdu v Košiciach, nesprávne majú za to, že sa jedná o konanie o vykonateľnosti cudzieho správneho rozhodnutia. Urobil tak iba prípisom z 03.04.2012 a nie uznesením podľa § 250d ods. 2 OSP. Vec došla Krajskému súdu v Košiciach dňa 09.05.2012.

Krajský súd v Košiciach dňa 11.06.2012 nesúhlasiac s postúpením veci túto predložil na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky z dôvodu, že ustanovenie § 250w ods. 1 OSP upravuje výkon cudzích správnych rozhodnutí, avšak v danom prípade sa jedná o vykonateľnosť cudzieho rozhodnutia, ktorý sa týka výživného, teda nejedná sa o výkon správneho rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodovanie o vecnej príslušnosti (§ 104a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) po prejednaní veci dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Košiciach s postúpením veci je dôvodný, z dôvodov vecných ako aj pre formálne pochybenie okresného súdu.

Podľa § 244 ods. 5 veta prvá OSP, súdy v správnom súdnictve konajú o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy a o vykonateľnosti rozhodnutí cudzích správnych orgánov.

Podľa § 250w ods. 1 OSP, ak medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, obsahuje záväzok vykonávať rozhodnutia cudzích správnych orgánov a rozhodnutia cudzích súdov vo veciach, o ktorých rozhodujú správne orgány (ďalej len „cudzie správne rozhodnutie“), možno nariadiť výkon cudzieho správneho rozhodnutia, len ak krajský súd na návrh osoby, o ktorej právo v cudzom správnom rozhodnutí ide, rozhodol, že cudzie správne rozhodnutie je vykonateľné.

Predmetom úpravy je povinnosť vykonávať rozhodnutia cudzích správnych orgánov vo veciach, o ktorých rozhodujú správne orgány. Nútený výkon cudzieho správneho rozhodnutia v Slovenskej republike prichádza do úvahy len v prípade, že Slovenská republika je k takémuto výkonu viazaná medzinárodnou zmluvou. Ak takýto medzinárodnoprávny záväzok Slovenskej republiky v prípade konkrétneho cudzieho správneho rozhodnutia neexistuje, toto rozhodnutie na území Slovenska nie je možné vykonať. Pod cudzími správnymi rozhodnutiami v zmysle ustanovenia § 250w OSP sa rozumejú rozhodnutia cudzích správnych orgánov, ale aj rozhodnutia cudzích súdov vo veciach, o ktorých v Slovenskej republike rozhodujú správne orgány.

V danej veci sa však navrhovateľ domáha nariadenia vykonateľnosti rozsudku Mestského súdu v Brne z 11.08.2006, č. k. 84P/142/2005-25, ktorým bolo rodičom určené výživné na plnoleté dieťa v pestúnskej starostlivosti. Ide teda o rozhodnutie súdu vo veci, v ktorej aj v Slovenskej republike rozhodujú súdy (§ 51 Zákona o rodine).

Napriek nesprávnemu označeniu návrhu „na vydanie uznesenia, že cudzie správne rozhodnutie je vykonateľné podľa § 250w OSP“ ako aj nesprávnemu odkazu na ustanovenie § 250w OSP posudzujúce podanie podľa jeho obsahu (§ 41 ods. 2 OSP) je zjavné, že nejde o uznanie cudzieho správneho rozhodnutia a keďže nejde ani o uznanie cudzieho rozhodnutia v štatusových veciach (§ 67 ods. 1 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov), na konanie v predmetnej veci nemôže byť ani daná vecná príslušnosť krajského súdu.

V konaní mal okresný súd postupovať podľa Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach („nariadenie Brusel I“) - čl. 5 ods. 2, čl. 33 a nasl. s prihliadnutím na Zmluvu medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o právnej pomoci poskytovanej justičnými orgánmi a úprave niektorých právnych vzťahov v občianskych a trestných veciach (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 193/1993 Z. z.) - čl. 25, a tým na Haagský dohovor o uznávaní a výkone rozhodnutí o vyživovacej povinnosti z 02.10.1973 (vyhláška ministra zahraničných vecí č. 132/1976 Zb.), prípadne i Dohovor o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach z 30.10.2007 („Lugánsky dohovor“) - čl. 64. Na konanie je vecne príslušný okresný súd, pričom vec bola správne zapísaná do registra E cud (Príloha 1.II. odd. H ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špeciálny súd a vojenské súdy v znení neskorších predpisov).

Okresný súd Spišská Nová Ves sa okrem nesprávneho právneho posúdenia pri postúpení veci Krajskému súdu v Košiciach s odkazom na ustanovenia § 250w ods. 2 OSP dopustil aj procesného pochybenia, nakoľko vzhľadom na ustanovenie § 246c ods. 1 veta prvá OSP a podľa § 250d ods. 2 OSP, podľa ktorého, ak predseda senátu zistí, že súd nie je vecne alebo miestne príslušný, postúpi vec uznesením príslušnému súdu, v správnom súdnictve neprichádza do úvahy postúpenie veci bez vydania rozhodnutia.

Takto potom treba konštatovať, že okresný súd o postúpení veci krajskému súdu ako súdu konajúcemu v správnom súdnictve rozhodol nesprávne, keď je zjavné nad akúkoľvek pochybnosť, čo je predmetom konania, a že daná vec nespadá pod správne súdnictvo.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, že nesúhlas Krajského súdu v Košiciach s postúpením veci je dôvodný.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.